Dosarul nr. 2r-3932/23 (dosar electronic 2-23064311-02-2r-29112023)
Judecătoria Chișinău, judecător Victor Sandu

D E C I Z I E

mun. Chișinău 6 februarie 2024

Colegiul civil, comercial și
de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
în componența:
Președintele ședinței, judecător Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila şi Vitalie Cotorobai

examinând în procedura de recurs, în lipsa părților, cauza civilă la cererea de recurs declarată de avocatul Coșleț Petru, în interesele reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 privind respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cadrul cauzei civile inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora, Grozav Valeriu Gheorghe către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii APL com. Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică privind demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public, -

a c o n s t a t a t :

La 2 mai 2023 avocatul Coșleț Petru, acționând în numele și interesele reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu Gheorghe, în baza mandatului avocațial nr. ***** din 18.03.2023, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii administrația publică locală (APL – Primarul și Consiliul) com. Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică cu privire la demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public.

Concomitent cu depunerea acțiunii în instanță reprezentantul reclamanților a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin dispunerea suspendării imediate a efectuării lucrărilor de tapițerie a autoturismelor de către Șibaev Visle în construcția edificată neautorizat pe porțiunea de drum de uz public dintre gospodăriile reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu situate pe str-la Dacia 35A și str-la Dacia 31 com. Trușeni, mun. Chișinău, până la examinarea cauzei în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 cererea de chemare în judecată înaintată de Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora, Grozav Valeriu Gheorghe către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii APL com. Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică privind demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 a fost respinsă, ca neîntemeiată, cerința reprezentantului reclamanților privind asigurarea acțiunii.

Pentru a da o asemenea soluție prima instanță a indicat, că părțile reclamante nu au justificat și nici nu au administrat probe care să impună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar argumentarea expusă în cererea de asigurare a acțiunii nu poate constitui temei de instituire a măsurilor asiguratorii, așa cum aceste alegații sunt bazate pe presupunerile părții reclamante, și nu au la bază acțiuni concrete și veridic probate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, de respingere a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare, la 12 noiembrie 2023 reprezentantul reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu Gheorghe, avocatul Coșleț Petru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023, solicițind casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții de admitere a cerinței respective.

În motivarea cererii de recurs partea a indicat, că instanței de fond i s-au prezentat probe incontestabile prin care s-a demonstrat, că intimatul Șibaev Vasile nu dispune de careva acte permisive, ce i-ar permite efectuarea lucrărilor de tapițerie a automobilelor în construcția edificată neautorizat, și anume: scrisoarea Serviciului fiscal de stat nr. 26-10/1-06/19 895 din 04.04.2022, prin care recurentul Garabajiu Gheorghe a fost informat, că la data de 15.03.2022 a fost efectuat control fiscal operativ pe str. Livezilor, 77 mun. Chișinău, unde în privința lui Șibaev Vasile a fost aplicată sancțiune contravențională în sumă de 1500 lei pentru prestarea serviciilor de tapițerie a automobilelor în lipsa actelor permisive, iar prin decizia Serviciului fiscal de stat din 23.03.2022 a fost încetată valabilitatea patentei de întreprinzător eliberată pe nunele lui Șibaev Vasile; hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 18.04.2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.10.2022, prin care s-a respins contestația intimatului Șibaev Vasile depusă împotriva procesului-verbal contravențional seria MAI nr. 105 538042 din 10.02.2022, potrivit căruia ultimul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional (împiedicarea activității legitime a funcționarului public) și sancționat contravențional cu amendă în mărime de 40 u.c.

Susține reprezentantul părții, că la adoptarea încheierii din 23.10.2023, instanța de fond nu a dat nici o apreciere scrisorii Primarului com. Trușeni mun. Chișinău nr.

850 din 12.08.2022, prin care recurenții au fost informați, că intimații nu au obținut careva acte permisive de la Primăria com. Trușeni mun. Chișinău pentru edificarea construcției pe str-la Dacia com. Trușeni.

Se mai invocă în cererea de recurs, că instanța de fond nu a atras nici o atenție scrisorii Inspectoratului de poliție Buiucani, mun. Chișinău nr. 269 din 06.01.2023, prin care recurenții au fost informați, că la data de 06.01.2023 în privința intimatului Șibaev Vasile a fost întocmit proces-verbal contravențional conform art. 354 Cod contravențional.

Menționează, că nu a ținut cont instanța de fond de conținutul scrisorii nr. 34 din 12.01.2023, prin care recurenții au fost informați de către Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, că în conformitate cu schița/schema anexată, porțiunea de teren pe care Șibaev Vasile a edificat neautorizat construcția litigioasă, este cale de acces din intravilanul comunei.

În acest context a relevat partea, că instanța de fond a ignorat conținutul scrisorii nr. 243 din 22.02.2023, prin care recurenții au fost informați de către Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, că în conformitate cu schița/schema anexată, porțiunea de teren pe care Șibaev Vasile a edificat neautorizat construcția litigioasă este cale de acces din intravilanul comunei.

De asemenea, la adoptarea încheierii din 23.10.2023 instanța de fond nu a ținut cont de faptul, că recurenții sunt de vîrstă înaintată, toți fiind pensionari, iar recurentul Garabajiu Gheorghe suferă de hipertensiune arterială de gradul III și de diabet zaharat, iar zgomotul emanat de ferestrăul de tăiat metal utilizat de către Șibaev Vasile, bătaia zilnică cu ciocanul a metalului, dăunează grav sănătății recurenților.

La cererea de recurs declarată intimații Șibaev Alexandra și Șibaev Vasile au prezentat referință, prin care și-au exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia, declarând că în mod justificat prima instanță a dispus respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare.

Studiind recursul declarat și materialele pricinii, analizând poziția părții recurente expusă în coraport cu starea faptică constatată și legislația pertinentă aplicabilă speței, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi necesar a fi respins, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea acesteia.

După cum s-a indicat anterior, reprezentantul reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora, Grozav Valeriu Gheorghe, avocatul Coșleț Petru, a declarat recurs la 12 noiembrie 2023, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023. Cu toate acestea, Colegiul atestă recursul ca fiind declarat în termen, deoarece la dosar lipsește un înscris sau alte probe, care să indice data comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor invocate de partea recurentă, actul judecătoresc i-a fost comunicat la data de 6 noiembrie 2023. Corespunzător, deoarece la

dosar lipsesc date privind comunicarea încheierii judecătorești atacate la o altă dată decât cea comunicată de recurent, Completul judiciar atestă că recursul a fost declarat în termen de 15 zile din data comunicării încheierii atacate.

Cadrul legal pertinent aplicabil cauzei.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. La fel, potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea atacată.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 175 Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174 Cod de procedură civilă, fiind admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii, dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de recurs.

După cum s-a indicat, la 2 mai 2023 avocatul Coșleț Petru, acționînd în numele și interesele reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii APL com. Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică cu privire la demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public.

Concomitent cu depunerea acțiunii în instanță reprezentantul reclamanților a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin dispunerea suspendării imediate a efectuării lucrărilor de tapițerie a autoturismelor de către Șibaev Visle în construcția edificată neautorizat pe porțiunea de drum de uz public dintre gospodăriile reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu situate pe str-la Dacia 35A și str-la Dacia 31 com. Trușeni, mun. Chișinău, pînă la examinarea cauzei în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 cererea de chemare în judecată înaintată de Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora, Grozav Valeriu Gheorghe către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii Primăria com.Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică privind demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 a fost respinsă, ca neîntemeiată, cerința reprezentantului reclamanților privind asigurarea acțiunii.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, de respingere a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare, la 12 noiembrie 2023 reprezentantul reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora, Grozav Valeriu Gheorghe, avocatul Coșleț Petru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții de admitere a cerinței respective.

Verificând legalitatea încheierii contestate, Colegiul ajunge la concluzia că soluția numită fiind una corectă și întemeiată, din următoarele considerente.

Colegiul atestă despre corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță. Or, după cum a fost indicat anterior, conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 118 coroborat cu art. 121 Cod de procedură civilă, obiectul probațiunii admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii se referă la

justificarea de o manieră obiectivă a faptului, că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de partea interesată ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

La capitolul respectiv Colegiul accentuează, că unicul motiv pentru care pot fi aplicate măsurile de asigurare a acțiunii este riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească pronunțată la acțiunea înaintată de partea reclamantă. În circumstanțele descrise Colegiul atestă, că instanța de fond corect a concluzionat despre netemeinicia cerinței privind asigurarea acțiunii, deoarece lipsesc dovezi care să demonstreze riscul neexecutării eventualei hotărâri judecătorești.

Ba mai mult, Colegiul conchide, că instanța de fond corect a reținut, că cerința de aplicare a măsurilor de asigurarea a acțiunii formulată de Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu nu corespunde scopului măsurilor de asigurare, dar coincide cu obiectul litigiului. Respectiv, prin admiterea unei astfel de cereri instanța de fond s-ar fi expus asupra fondului cauzei și l-ar fi soluționat, ceia ce este inadmisibil.

Ca consecință Colegiul, din materialele pricinii și înscrisurile prezentate de către reclamantă/recurentă, nu a putut constata survenirea riscului de a fi imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar simplul fapt că între părți există un litigiu nici cum nu dovedește existența acestui risc, de neexecutare pe viitor a eventualei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, instanţa de recurs nu a reţinut admiterea unor abateri procedurale sau aplicări incorecte a normelor de drept material de instanța de fond la data soluționării cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, aceasta acționând în corespundere cu prevederile Legii, constatând și reținând corect starea de fapt în acest sens și aplicând corect legislația pertinentă, a decis respingerea solicitării sus-numite.

Colegiul în acest sens reține, că potrivit jurisprudenței de principiu a CtEDO, caracterul efectiv al hotărârilor judecătorești presupune nu numai dreptul părților de a-și prezenta argumentele, ci și dreptul acestora de a fi într-adevăr „ascultate”, instanțele de judecată având în consecință obligația de a proceda la o examinare efectivă a susținerilor părților, fiind obligatorie motivarea corespunzătoare a hotărârilor judecătorești. Astfel, un argument al cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță, necesită „un răspuns specific și explicit” (*Ruiz Torija şi Hiro Balani vs Spania, 09/12/1994, Higgins vs Franța 19/02/1998)*.

În speță, Colegiul reține că instanța de fond a avut obligația pozitivă desprinsă *inter alia* din art. 6 CEDO, de a justifica de o manieră obiectivă faptul întrunirii în circumstanțele speței a condițiilor în care legea procesual civilă, admite aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume a faptul că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de recurentul-reclamant ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, faptul inițierii unei acțiuni judiciare de recuperare a datoriei, în care intimata „Flavor-Deluxe” S.R.L., are calitatea de pârâtă sau rea credința acesteia invocată *in abstracto* de către recurent, nu explică de o manieră obiectivă, iminența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri pronunțată împotriva intimatei.

În același context Colegiul reiterează, că potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale, motiv din care în virtutea prezumției legale care operează în favoarea recurentei și care nu pot fi deturnate de o manieră arbitrară în afara unui proces judiciare conform standardelor de echitate stabilit de lege *„buna credință”* și prezumția nevinovăției până la proba contrarie în acțiunile civile, operează în favoarea recurentei. Or, simplu fapt de inițiere a acțiunii civile împotriva intimatei, nu justifică imposibilitatea executării eventualei hotărâri judiciare sau *„rea credința”* acesteia, prezumția bunei credințe operând până la proba contrarie.

De asemenea Colegiul reține, că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică *(hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015)*. Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem *(hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004)*.

Raportând principiile constituționale redate, la circumstanțele speței, Colegiul reține că aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, *„latitudinea judecătorului”* trebuie să fie determinată de o motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, nu doar de a „cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.

Principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (*hot. CC 22/2015),* instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens.

Astfel, raportând principiul constituțional expus anterior la motivația din încheierea contestată, Colegiul reține că scopul legal al măsurii asiguratorii, dispusă prin încheierea contestată, este definit la art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă și, în acest sens, deoarece prevederile procesual-civile au un caracter imperativ, nu pot fi supuse unor interpretări extinctive în defavoarea uneia dintre părți sau în sensul extinderii competenților legale atribuite instanței de judecată în materie de ingerință admisibilă în exercițiul unor drepturi garantate de CEDO, în speță, garantate de art. 1 Primul Protocol CEDO, în interesul justiției - asigurarea acțiunii. Or, în încheierea

contestată instanța indică corect și întemeiat, din perspectiva exigențelor de probațiune judiciară definite de legea procesual civilă, că simplu fapt al invocării neexecutării unor obligații echivalează cu rea credința pârâtului ar justifica *ipso factum* necesitatea ingerinței în exercițiul dreptului de proprietate, cu titlu de măsură de asigurare a acțiunii și exonerarea recurentei/reclamante de sarcina probațiunii în modul stabilit de legea procesual civilă. Or, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, sunt degrevate de sarcina probațiunii doar faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite, inversarea defectuoasă a prezumției negative de care beneficiază intimații până la pronunțarea unei hotărâri definitive, de către instanța de fond, nu poate fi admisă în calitate de motiv al ingerinței în exercițiul unui drept protejat de Convenției, în temeiul art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În același context, Colegiul ține să specifice că prima instanță, respingând cerința reclamantei privind instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, cum și motivarea soluției coroborate cu probele prezentate în acest sens, modul de derulare a raportului juridic și comportamentul fiecăreia din părțile litigante, a ținut cont de proporționalitatea și consecințele acestor măsuri în raport cu fiecare din părți și litigiul propriu zis.

Astfel, din considerente expuse, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este întemeiată, justificarea admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii solicitată de reclamant/recurent lipsind la moment. Or, materialele și probatoriul prezentat de partea reclamantă sunt insuficiente pentru a concluziona pe marginea riscului invocat, în calitate de temei al aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar situația constatată de instanța de fond și de recurs la examinarea pricinii indică la o altă stare de fapt, decât cea pretinsă de recurent. În acest sens Colegiul reiterează, că orice restrângere a dreptului de proprietate, poate avea loc doar dacă sunt întrunite exigențele regulii triplului test: limitarea să fie prevăzută de lege, protejează un interes legitim, să fie necesară într-o societate democratică (*Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr. 21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărârea din 16 iulie 2009*). Or, Convenția vizează protejarea drepturilor de o manieră concretă și efectivă, orice limitări aduse dreptului protejat de art. 1 Primul Protocol din Convenție, devenit precar, inclusiv prin instituirea unor reglementări și/sau limitări, urmează a fi examinate din perspectiva privării dreptului de substanță (*cauza Sporrong și Lonnroth contra Suiediei din 23.09.1982 Marea Cameră*).

Ca consecință, în situația anterior descrisă, Colegiul constată că instanța de fond corect și întemeiat a respins cerința reclamantului, de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, corect a stabilit starea de fapt și corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent speței, adoptând o soluție legală în acest sens, iar motivele invocate de partea recurentă în cererea de recurs fiind formale și neîntemeiate, reducându-se doar la critica subiectivă față de concluziile instanței de fond, necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de avocatul Coșleț Petru, în interesele reclamanților Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu.

Menține încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 octombrie 2023 privind respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cadrul cauzei civile inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Garabajiu Gheorghe, Garabajiu Aurora și Grozav Valeriu Gheorghe către Șibaev Vasile, Șibaev Alexandra, intervenienți accesorii APL com. Trușeni și Agenția Națională pentru Sănătate Publică privind demolarea construcției edificată neautorizat și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului de uz public.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele ședinței **Ana Panov**
Judecător

Judecătorii **Viorica Mihaila**

Vitalie Cotorobai